

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.9.2008

Č. j.: R095/2008-17801/2008//310-AS

V Brně dne 16. září 2008

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 23. 4. 2008 společností

- **FORESTA WOOD, a. s., IČ 607 35 368, se sídlem Zlínské Paseky 3662, 760 01 Zlín,** zast. předsedou představenstva Ing. Richardem Matějčkem, ve správním řízení zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, se sídlem Karolíny Světlé 301/85, 110 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 4. 2008, č. j. S290/2007/VZ-05725/2008/510/MO, o přezkoumání úkonů zadavatele - Lesy České republiky, s. p., IČ 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, ve správním řízení zast. Dr. JUDr. Miroslavem Zámečkou, advokátem, se sídlem Na Příkopě 23, 110 00 Praha 1, při zadávání 159 veřejných zakázek „**Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008**“, zadávaných v otevřených řízeních podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jejichž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 10. 8. 2007, resp. 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009723, 60009724, 60009725, 60009726, 60009727, 60009728, 60009729, 60009730, 60009731, 60009732, 60009733, 60009734, 60009735, 60009742, 60009745, 60009746, 60009750, 60009753, 60009756, 60009757, 60009759, 60009761, 60009762, 60009763, 60009764, 60009765, 60009766, 60009767, 60009768, 60009769, 60009770, 60009771, 60009775, 60009779, 60009780, 60009781, 60009782, 60009783, 60009784, 60009785, 60009786, 60009787, 60009788, 60009789, 60009805, 60009807, 60009809, 60009810, 60009813, 60009814, 60009815, 60009817, 60009818, 60009819, 60009820, 60009821, 60009823, 60009824, 60009826, 60009827, 60009829, 60009831, 60009833, 60009835, 60009836, 60009838, 60009839, 60009840, 60009841, 60009842, 60009843, 60009844, 60009845, 60009846, 60009847, 60009848, 60009849, 60009850, 60009851, 60009852, 60009853, 60009854, 60009855, 60009857, 60009860, 60009862, 60009863, 60009864, 60009865, 60009866, 60009867, 60009868, 60009869, 60009870, 60009872, 60009873, 60009874, 60009875, 60009876, 60009890, 60009901, 60009902, 60009903, 60009904, 60009905, 60009906, 60009933, 60009934, 60009935, 60009936, 60009937, 60009938, 60009939, 60009940, 60009941, 60009942, 60009943, 60009944, 60009945, 60009949, 60009950, 60009952, 60009953,

60009956, 60009957, 60009958, 60009959, 60009960, 60009961, 60009962, 60009963, 60009965, 60009966, 60009967, 60009968, 60009969, 60009970, 60009971, 60009972, 60009973, 60009976, 60009977, 60009978, 60009979, 60009980, 60009981, 60009982, 60009983, 60009984, 60009985, 60009986, 60009987, 60009988, 60009989, 60009990, 60009991, 60009992, 60009993 a 60009994, jehož dalšími účastníky jsou

- zadavatel – **Lesy České republiky, s. p., IČ 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové**, zast. generálním ředitelem Ing. Jiřím Novákem,
- vybraný uchazeč – **Krušnohorské lesy, a. s., IČ 473 07 731, se sídlem Červený Hrádek 2, 431 11 Jirkov**, zast. předsedou představenstva Ing. Petrem Šulcem,
- vybraný uchazeč – **LST, a. s., IČ 607 06 805, se sídlem Trhanov 48, 345 33 Trhanov**, zast. předsedou představenstva Ing. Miloslavem Konopíkem,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 4. 2008, č. j. S290/2007/VZ-05725/2008/510/MO,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Lesy České republiky, s. p., IČ 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, (dále jen „zadavatel“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ nebo „ZVZ“), v informačním systému veřejných zakázek dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 10. 8. 2007, resp. 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009723, 60009724, 60009725, 60009726, 60009727, 60009728, 60009729, 60009730, 60009731, 60009732, 60009733, 60009734, 60009735, 60009742, 60009745, 60009746, 60009750, 60009753, 60009756, 60009757, 60009759, 60009761, 60009762, 60009763, 60009764, 60009765, 60009766, 60009767, 60009768, 60009769, 60009770, 60009771, 60009775, 60009779, 60009780, 60009781, 60009782, 60009783, 60009784, 60009785, 60009786, 60009787, 60009788, 60009789, 60009805, 60009807, 60009809, 60009810, 60009813, 60009814, 60009815, 60009817, 60009818, 60009819, 60009820, 60009821, 60009823, 60009824, 60009826, 60009827,

60009829, 60009831, 60009833, 60009835, 60009836, 60009838, 60009839, 60009840, 60009841, 60009842, 60009843, 60009844, 60009845, 60009846, 60009847, 60009848, 60009849, 60009850, 60009851, 60009852, 60009853, 60009854, 60009855, 60009857, 60009860, 60009862, 60009863, 60009864, 60009865, 60009866, 60009867, 60009868, 60009869, 60009870, 60009872, 60009873, 60009874, 60009875, 60009876, 60009890, 60009901, 60009902, 60009903, 60009904, 60009905, 60009906, 60009933, 60009934, 60009935, 60009936, 60009937, 60009938, 60009939, 60009940, 60009941, 60009942, 60009943, 60009944, 60009945, 60009949, 60009950, 60009952, 60009953, 60009956, 60009957, 60009958, 60009959, 60009960, 60009961, 60009962, 60009963, 60009965, 60009966, 60009967, 60009968, 60009969, 60009970, 60009971, 60009972, 60009973, 60009976, 60009977, 60009978, 60009979, 60009980, 60009981, 60009982, 60009983, 60009984, 60009985, 60009986, 60009987, 60009988, 60009989, 60009990, 60009991, 60009992, 60009993 a 60009994, oznámení otevřených řízení za účelem zadání 159 veřejných zakázek „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“ (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), obdržel dne 25. 10. 2007 návrh společnosti FORESTA WOOD, a. s., IČ 607 35 368, se sídlem Zlínské Paseky 3662, 760 01 Zlín, zast. předsedou představenstva Ing. Richardem Matějčkem, ve správním řízení zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, se sídlem Karolíny Světlé 301/85, 110 00 Praha (dále jen „navrhovatel“), na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
3. Vzhledem k tomu, že součástí návrhu navrhovatele nebyl doklad o složení příslušné kauce na účet Úřadu, a ani z bankovních výpisů Úřadu nevyplývalo, že kauce byla na jeho účet složena ve správné výši, stanovil Úřad navrhovateli usnesením č. j. S290/2007-20329/2007/510-MO ze dne 2. 11. 2007, lhůtu k doplnění návrhu o doklad o složení kauce v požadované výši 16 591 652,- Kč (navrhovatel složil na účet Úřadu dne 23. 10. 2007 částku pouze ve výši 991 652,- Kč).

Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 4. 4. 2008 rozhodnutí č. j. S290/2007/VZ-05725/2008/510/MO, kterým rozhodl:
  - ve výroku I., že ve věci veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“ zadávaných v otevřených řízeních, jejichž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 10. 8. 2007, resp. 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009732, 60009950, 60009953, 60009985 a 60009986 správní řízení zastavil, neboť návrhy se staly zjevně bezpředmětnými,
  - ve výroku II., že ve věci veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“ zadávaných v otevřených řízeních, jejichž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009814, 60009842, 60009844 a 60009968, není navrhovatel oprávněnou osobou pro podání návrhu, a proto musel tato správní řízení zastavit,

- ve výroku III., že návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele ve věci veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“ zadávaných v otevřených řízeních, jejichž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 10. 8. 2007, resp. 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009723, 60009724, 60009725, 60009726, 60009727, 60009728, 60009729, 60009730, 60009731, 60009733, 60009734, 60009735, 60009742, 60009745, 60009746, 60009750, 60009753, 60009756, 60009757, 60009759, 60009761, 60009762, 60009763, 60009764, 60009765, 60009766, 60009767, 60009768, 60009769, 60009770, 60009771, 60009775, 60009779, 60009780, 60009781, 60009782, 60009783, 60009784, 60009785, 60009786, 60009787, 60009788, 60009789, 60009805, 60009807, 60009809, 60009810, 60009813, 60009815, 60009817, 60009818, 60009820, 60009821, 60009823, 60009824, 60009826, 60009827, 60009829, 60009831, 60009833, 60009835, 60009836, 60009838, 60009839, 60009840, 60009841, 60009843, 60009845, 60009846, 60009847, 60009848, 60009849, 60009850, 60009851, 60009852, 60009853, 60009854, 60009855, 60009857, 60009860, 60009862, 60009863, 60009864, 60009865, 60009866, 60009867, 60009868, 60009869, 60009870, 60009872, 60009873, 60009874, 60009875, 60009876, 60009890, 60009901, 60009902, 60009903, 60009904, 60009905, 60009906, 60009933, 60009934, 60009935, 60009936, 60009937, 60009938, 60009939, 60009940, 60009941, 60009942, 60009943, 60009945, 60009949, 60009952, 60009956, 60009957, 60009958, 60009959, 60009960, 60009961, 60009962, 60009963, 60009965, 60009966, 60009967, 60009969, 60009970, 60009971, 60009972, 60009973, 60009976, 60009977, 60009978, 60009979, 60009980, 60009981, 60009982, 60009983, 60009984, 60009987, 60009988, 60009989, 60009990, 60009991, 60009993 a 60009994, neodpovídaly podmínkám stanoveným v § 114 odst. 3 zákona, a proto Úřad správní řízení ve věci uvedených veřejných zakázek zastavil,

- ve výroku IV., že ve věci veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“ zadávaných v otevřených řízeních, jejichž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009819, 60009944 a 60009992, nezjistil, že by zadavatel nedodržel postup pro zadání veřejných zakázek, který by mohl ovlivnit výběr nejvhodnějších nabídek, a proto správní řízení zastavil.

- ve výroku V., že zadavateli nevzniká povinnost nahradit náklady řízení.

5. V odůvodnění týkajícím se výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad citoval ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, které stanoví podmínky, za kterých lze zadávací řízení zrušit. Zadavatel tak může učinit bez zbytečného odkladu pouze, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. V daném případě zadavatel v důsledku administrativní chyby stanovil rozsah předmětu veřejné zakázky, který nemohl být fakticky realizován, neboť zadavatel nedisponuje takovým množstvím dříví pro těžení dřevní hmoty v jednotlivých skupinách hmotnosti, jak je uvedeno v zadávací dokumentaci, a tuto skutečnost zjistil až v průběhu zadávacího řízení. Úřad tento důvod považoval za hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Protože zadavatel v průběhu správního řízení zadání uvedených veřejných zakázek zrušil, zanikly tak veřejné zakázky, které měl Úřad přezkoumat. Návrhy se tak staly zjevně bezpředmětnými.

6. V odůvodnění týkajícím se výroku II. napadeného rozhodnutí, Úřad citoval ust. § 110 odst. 1, § 110 odst. 5, § 113 odst. 2 a 3 a § 114 odst. 2 zákona. Z předložené dokumentace Úřad zjistil, že navrhovatel nepodal námitky ve věci veřejných zakázek, které zadavatel uveřejnil v informačním systému o veřejných zakázkách dne 3. 8. 2007 a následně opravil dne 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009814, 60009842, 60009844 a 60009968. Navrhovatel nesplnil povinnost stanovenou v § 110 odst. 5 zákona, kterou pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele požaduje podání řádných námitek proti podmínkám zadání u zadavatele. Na základě této skutečnosti Úřad konstatoval, že nebyl oprávněnou osobou pro podání návrhů ve věci uvedených veřejných zakázek, a proto zahájené řízení zastavil.
7. Odůvodnění výroku III. napadeného rozhodnutí obsahuje citace § 114 odst. 2 a 3 a § 115 odst. 1 zákona. Ustanovení § 114 odst. 3 in fine stanoví, že součástí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele je i doklad o složení kauce podle § 115 zákona. Návrhy na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, které Úřad od navrhovatele obdržel, neobsahovaly doklady o složení kaucí v požadovaných výších a navrhovatel tyto nedoložil ani ve lhůtě stanovené mu usnesením č. j. S290/2007-20329/2007/510-MO ze dne 2. 11. 2007 Úřad zahájená správní řízení ve věci 147 veřejných zakázek, jejichž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 3. 8. 2007 a následně opraveno dne 10. 8. 2007, resp. 14. 8. 2007 pod ev. č. 60009723, 60009724, 60009725, 60009726, 60009727, 60009728, 60009729, 60009730, 60009731, 60009733, 60009734, 60009735, 60009742, 60009745, 60009746, 60009750, 60009753, 60009756, 60009757, 60009759, 60009761, 60009762, 60009763, 60009764, 60009765, 60009766, 60009767, 60009768, 60009769, 60009770, 60009771, 60009775, 60009779, 60009780, 60009781, 60009782, 60009783, 60009784, 60009785, 60009786, 60009787, 60009788, 60009789, 60009805, 60009807, 60009809, 60009810, 60009813, 60009815, 60009817, 60009818, 60009820, 60009821, 60009823, 60009824, 60009826, 60009827, 60009829, 60009831, 60009833, 60009835, 60009836, 60009838, 60009839, 60009840, 60009841, 60009843, 60009845, 60009846, 60009847, 60009848, 60009849, 60009850, 60009851, 60009852, 60009853, 60009854, 60009855, 60009857, 60009860, 60009862, 60009863, 60009864, 60009865, 60009866, 60009867, 60009868, 60009869, 60009870, 60009872, 60009873, 60009874, 60009875, 60009876, 60009890, 60009901, 60009902, 60009903, 60009904, 60009905, 60009906, 60009933, 60009934, 60009935, 60009936, 60009937, 60009938, 60009939, 60009940, 60009941, 60009942, 60009943, 60009945, 60009949, 60009952, 60009956, 60009957, 60009958, 60009959, 60009960, 60009961, 60009962, 60009963, 60009965, 60009966, 60009967, 60009969, 60009970, 60009971, 60009972, 60009973, 60009976, 60009977, 60009978, 60009979, 60009980, 60009981, 60009982, 60009983, 60009984, 60009987, 60009988, 60009989, 60009990, 60009991, 60009993 a 60009994, podle § 114 odst. 3 zákona, zastavil.
8. Odůvodnění výroku pod bodem IV. napadeného rozhodnutí obsahuje v úvodu citaci § 67 odst. 1 zákona. Z předložených podkladů Úřad ve věci veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“, týkajících se SÚJ č. 17604, SÚJ č. 20903 a SÚJ č. 22401 zjistil, že zadavatel požadoval po uchazečích jistotu ve výši přesahující 2 % z předpokládaných cen veřejných zakázek. Požadovaná výše jistot byla stanovena tím způsobem, že zadavatel vypočetl 2 % z předpokládaných hodnot veřejných zakázek (což odpovídá maximální výši jistot dle

§ 67 odst. 1 zákona), přičemž zadavatel takto vypočtenou hodnotu dále zaokrouhloval na celé desetitisíce, a to nesprávně směrem nahoru. Úřad konstatoval, že zadavatelem stanovené výše jistot ve věci uvedených zakázek tak byly vyšší, než stanoví § 67 odst. 1 zákona, ale rozdíl mezi zadavatelem stanovenou výší jistot a maximální výší jistot, kterou stanoví zákon, nebyl významný.

9. K výroku pod bodem V., který se týká nákladů řízení, Úřad uvedl, že součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona je též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí právní předpis. Podle § 1 vyhlášky 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách je zadavatel povinen uhradit náklady řízení o přezkoumání úkonů zadavatele paušální částkou v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 cit. zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele. Protože Úřad správní řízení zastavil, nevznikla zadavateli ani povinnost hradit náklady řízení.

II. Námitky rozkladu

10. Úřad obdržel od navrhovatele proti shora uvedenému rozhodnutí dne 23. 4. 2008 rozklad, v němž uvádí, že nesouhlasí s výroky napadeného rozhodnutí, jakožto i s jejich odůvodněním.
11. K výroku I. napadeného rozhodnutí navrhovatel uvádí, že Úřad použil ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu v rozporu se zákonem, neboť toto ustanovení nelze dle navrhovatele použít v případě řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dle § 113 zákona. Dle navrhovatele jsou důvody pro zastavení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele stanoveny v § 114 odst. 3 a § 118 zákona a použití ustanovení správního řádu v daném případě nepřicházelo v úvahu. Navrhovatel dále namítá, že skutečnost, že zadávací řízení u některých částí veřejné zakázky bylo zrušeno, nemůže znamenat, že by se řízení vedené o přezkoumání úkonů zadavatele v rámci těchto částí veřejné zakázky stalo bezpředmětným.
12. K výroku II. napadeného rozhodnutí navrhovatel uvádí, že nesouhlasí s konstatováním Úřadu, že v předmětných čtyřech veřejných zakázkách nebyl navrhovatel dle § 114 odst. 3 zákona oprávněn podat návrh. Svoji argumentaci navrhovatel opírá o své přesvědčení, že se v šetřeném případě nejedná o 159 samostatných veřejných zakázek, ale pouze jedinou veřejnou zakázku. Na základě této skutečnosti se navrhovatel domnívá, že byl oprávněn podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele do všech 159 zadávacích řízení, neboť správně se mělo jednat pouze o jediné zadávací řízení na jedinou veřejnou zakázku.
13. K výroku III. napadeného rozhodnutí navrhovatel uvádí, že tento výrok považuje za nesprávný, neboť Úřad při svém rozhodování o nesložení kauce nikterak nezohlednil následující skutečnosti:
- samotné rozdělení jediné veřejné zakázky na 159 samostatných veřejných zakázek, a tím, vyhlášení 159 samostatných zadávacích řízení je nezákonné
  - dochází k porušování práv uchazečů vyplývajících ze ZVZ, včetně základních zásad činnosti správních orgánů a ve svém důsledku rovněž ústavních práv vyplývajících ze zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava ČR“), a Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení

Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina základních práv a svobod“).

14. K otázce nezaplacené kauce navrhovatel dále uvádí, že rozdělení veřejné zakázky na 159 samostatných veřejných zakázek zadávaných v paralelních zadávacích řízeních není v souladu s platnými právními předpisy pro zadávání veřejných zakázek a jejich základními zásadami. Navrhovatel opakovaně uvádí, že dle jeho přesvědčení je ve 159 zadávacích řízeních zadávána pouze jediná veřejná zakázka a navrhovatel tedy podal pouze návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v rámci zadávání právě této jediné veřejné zakázky, bez ohledu na skutečnost, do kolika zadávacích řízení zadavatel zadání veřejné zakázky účelově rozdělil. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na dříve vydané rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 14. 5. 2007, č. j. R159/2006/02-09158/2007/310-Hr. Navrhovatel se dále domnívá, že postup Úřadu jednoznačně brání navrhovateli v uplatňování jeho práv, a to nejen ve vztahu k možnosti podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, ale především ve vztahu k oprávnění vykonávat v rámci takového řízení všechna práva příslušející účastníkovi řízení, včetně práva na podávání opravných prostředků. Navrhovatel se současně domnívá, že postup Úřadu je v rozporu se samotnými principy právního státu (srov. mj. čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Současně navrhovatel poukazuje na nález Ústavního soudu ze dne 16. 3. 2006 č. j. I. ÚS 664/03, týkající se interpretace zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).
15. Navrhovatel dále nesouhlasí s výrokem IV. napadeného rozhodnutí, jakožto ani s jeho odůvodněním. K tvrzenému nesouhlasu navrhovatel uvádí, že Úřad v napadeném rozhodnutí snižuje význam porušení zákona stanovením jistoty v nezákonné výši tím, že se rozdíl mezi zákonnou výší a zadavatelem požadovanou výší jistoty pohybuje pouze v řádech tisíců. Navrhovatel je přesvědčen, že při posuzování dopadů nezákonných úkonů zadavatele v zadávacím řízení je třeba rozlišovat, zda nezákonným úkonem zadavatele je již samotné stanovení podmínek účasti v zadávacím řízení (jak tomu je v tomto případě) nebo zda se jedná o úkon zadavatele například v průběhu hodnocení nabídek. Stanovení nezákonných podmínek účasti v zadávacím řízení je dle názoru navrhovatele třeba považovat za porušení zákona, který může mít vliv na hodnocení nabídek, neboť má vliv již na samotné podávání nabídek do zadávacích řízení. Jinak tomu je v případě nezákonných úkonů zadavatele, které se vyskytnou až v dalším průběhu zadávacího řízení, kdy je nutné vliv nezákonného úkonu na výběr nejvhodnější nabídky posuzovat individuálně.
16. Navrhovatel se dále neztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí v části týkající se skutečnosti, že akcionář navrhovatele – společnost CE WOOD, a. s., IČ 60745479, se sídlem Zlínské Paseky 3662, 760 01 Zlín (dále jen „CE WOOD“) – podala do zadávacího řízení větší množství nabídek, což mělo vyloučit vznik újmy navrhovatele z hlediska neumožnění ucházení se o veřejnou zakázku ve všech jejích částech v řádném a zákonném zadávacím řízení, jemuž hrozí zrušení pro nezákonnost. Navrhovatel namítá, že společnost CE WOOD a navrhovatel jsou samostatné právnické osoby, které v zadávacích řízeních nevystupovaly ani jako dodavatelé, kteří by podávali společnou nabídku. Z toho důvodu je argumentace napadeného rozhodnutí dle navrhovatele v tomto bodu irelevantní.

17. V závěru své rozkladu navrhovatel nesouhlasí na základě všech shora uvedených skutečností s výrokem uvedeným pod bodem V. napadeného rozhodnutí, tj., že zadavateli nebyla uložena povinnost k náhradě nákladů správního řízení.

Závěr rozkladu

18. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

III. Řízení o rozkladu

Vyjádření zadavatele k rozkladu

19. K podanému rozkladu se vyjádřil zadavatel dne 5. 5. 2008, v němž uvádí k výroku I., že nesouhlasí s argumentací navrhovatele, neboť jeho argumentace vychází z premisy, že buďto zákon o veřejných zakázkách obsahuje komplexní úpravu zastavení řízení podle tohoto zákona nebo ji neobsahuje vůbec. V daném případě však zákon upravuje speciální případy zastavení, a to konkrétně v ustanovení § 114 odst. 3 zákona a § 118. To však nevylučuje subsidiární aplikaci ustanovení správního řádu o zastavení řízení, tedy zejména ustanovení § 66 správního řádu. Bylo by totiž zcela v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení, aby Úřad pokračoval v řízení, které zcela ztratilo svůj smysl. Navíc, pokud by zadavatel přisvědčil argumentaci navrhovatele, musel by například předseda Úřadu rozhodnout o rozkladu navrhovatele, i přes to, že by jej navrhovatel vzal v průběhu řízení zpět, neboť zákon neobsahuje žádnou úpravu zastavení řízení o rozkladu pro případ zpětvzetí. Takový závěr je však dle zadavatele zcela absurdní.
20. K výroku II. napadeného rozhodnutí zadavatel uvádí, že nesouhlasí s argumentací navrhovatele a v plném rozsahu odkazuje na svoji argumentaci uváděnou již v rámci řízení v prvním stupni k otázce nezákonného rozdělení jediné veřejné zakázky na 159 samostatných veřejných zakázek.
21. K výroku III. napadeného rozhodnutí zadavatel uvádí, že navrhovatel po celou dobu nesprávně chápe zadávací řízení jím zahájená, jejichž předmětem je provedení lesnických činností s prodejem dříví při pni, jako jedinou veřejnou zakázku. Zadavatel vždy považoval předmětné veřejné zakázky za samostatné, oddělené veřejné zakázky, odlišené geograficky smluvní územní jednotkou a rozsahem činností v každé smluvní jednotce. Při vymezení předmět jednotlivých veřejných zakázek pak byl zadavatel veden věcnými, geografickými a funkčními hledisky, jejichž podstatu však není povinen dodavatelům objasňovat. Rozhodně však za tímto vymezením nestojí snaha nějakým způsobem poškodit případné uchazeče o zadání veřejné zakázky či jim účast v soutěži jakýmkoliv způsobem ztěžovat.
22. K namítané administrativní, technické a finanční náročnosti účasti uchazeče v zadávacích řízeních vyhlášených zadavatelem a k údajné újmě ve formě zvýšených administrativních nákladů zadavatel uvádí, že administrativní, technická a finanční náročnost účasti v předmětných zadávacích řízeních je objektivní skutečností danou značným rozsahem předmětů těchto veřejných zakázek, které navrhovatel uměle slučuje. Ve zbytku se argumentace shoduje s argumentací uplatněnou již v rámci řízení před prvním stupněm.

23. K výroku IV. napadeného rozhodnutí zadavatel připouští, že při zadání veřejné zakázky skutečně došlo k neúmyslnému pochybení zapříčiněnému technickým nedopatřením, v důsledku čehož byla výše jistoty stanovena nad nejvyšší povolenou hranici uvedenou v § 67 odst. 1 zákona. Uvedené nedopatření bylo způsobeno tím, že zadavatel zadával veřejné zakázky k většímu množství smluvních územních jednotek, přičemž pro každou konkrétní veřejnou zakázku na konkrétní smluvní územní jednotce musela být jistota vypočtena v absolutní částce z předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Výše jistoty měla být v každém z těchto zadávacích řízení dle záměru zadavatele stanovena v její maximální zákonné výši. Následně byl zadavatelem proveden přepočítání této výše do absolutního vyjádření v korunách českých pomocí počítačového programu. Zadavatel veden tím, aby výše jistot nebyla stanovena s přesností na koruny, desetikoruny či stokoruny (což by mohlo vést k chybám uchazečů při úhradě jistot v nezaokrouhlených částkách a tím ke zbytečnému vylučování uchazečů pro formální důvody), provedl zadavatel zaokrouhlení částek jistot na celé desetitisíce korun.
24. Neúmyslnou chybou došlo k nesprávné aplikaci zaokrouhlení v použitém počítačovém programu, když byla chybně použita funkce „zaokrouhlit nahoru“ namísto funkce „zaokrouhlit dolů“. Tím došlo u celkem 155 veřejných zakázek k překročení maximální zákonem stanovené výše jistoty, a to v rozmezí od 0,0004 % do 0,1792 % podle konkrétní veřejné zakázky. S ohledem na množství veřejných zakázek a souvisejících výpočtů však chyba nebyla zadavatelem zjištěna. S ohledem na nesprávné stanovení jistoty zadavatele rozhodl o sjednání nápravy ve formě vrácení přesahující části jistoty jednotlivým uchazečům.

Vyjádření navrhovatele k vyjádření zadavatele

25. Navrhovatel se k vyjádření zadavatele vyjádřil dne 17. 7. 2008. V otázkách zastavení řízení podle § 66 správního řádu, stejně jako v otázce rozdělení veřejné zakázky a výše kauce navrhovatel použil argumentaci, kterou uplatnil již v rámci rozkladu.
26. K otázce porušení zákona při stanovení výše jistot navrhovatel uvádí, že zadavatel ve svém vyjádření zcela účelově uvádí, že zadání veřejné zakázky bylo transparentní, neboť výše jistoty byly všem uchazečům známa a stanovena předem. Zásada rovného zacházení měla být rovněž zachována, když výše jistoty byla pro všechny stanovena shodně, a zásada zákazu diskriminace byla rovněž zachována, neboť v daném „neúmyslném a co do rozsahu zanedbatelném pochybení zadavatele“ nelze spatřovat diskriminační jednání ve vztahu k uchazečům či kterémukoli z nich. Zadavatel zde, stejně jako Úřad v napadeném rozhodnutí, zcela nesprávně účelově poukazuje na to, že jistota byla shodná pro všechny uchazeče. Tato skutečnost je však dle přesvědčení navrhovatele zcela irelevantní pro posouzení, zda došlo k porušení zákona, a to již v zadávacích podmínkách.
27. Stejně irelevantní je dle navrhovatele závěr Úřadu i zadavatele, že nesprávné stanovení výše jistot nad jejich maximální výši nemohlo mít vliv na to, že by některý z dodavatelů nepodal svoji nabídku pouze z důvodu, že by nebyl schopen uhradit rozdíl mezi zákonnou výší jistoty a výší jistoty požadovanou zadavatelem.

Stanovisko předsedy Úřadu

28. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
29. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. S290/2007/VZ-05725/2008/510/MO ze dne 4. 4. 2008, zastavil předmětná správní řízení, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

IV. K námitkám rozkladu

K výroku I. rozhodnutí

30. V otázce zastavení správního řízení ve věci veřejných zakázek uveřejněných pod ev. č. 60009732, 60009950, 60009953, 60009985, 60009986 předně uvádím, že jsem se ztotožnil s názorem Úřadu, že v tomto případě zadavatel zrušil zadávací řízení na základě zákonného důvodu, uvedeného v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Ztotožnil jsem se i s postupem Úřadu z hlediska zastavení správního řízení na základě ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, k čemuž dodávám, že institut zastavení řízení je obecně z procesního hlediska upraven zejména v ustanovení § 66 správního řádu, přičemž správní řád tento institut rozpracovává i v některých svých dalších ustanoveních. Zákon o veřejných zakázkách pak jakožto zvláštní zákon, upravuje z procesního hlediska v ustanovení § 114 odst. 3 institut zastavení řízení, a to ve vztahu k náležitostem návrhu a k věcné příslušnosti Úřadu k rozhodnutí o návrhu. Zákon dále v § 118 z hmotněprávního hlediska rozšiřuje jako zvláštní zákon institut zastavení řízení v situaci, kdy zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadávání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Je tedy třeba chápat ustanovení § 114 odst. 3 a 118 zákona jako ustanovení, která svým obsahem v prvním případě z hlediska procesně právního, v druhém případě z hlediska hmotněprávního, rozšiřují okruh důvodů pro zastavení řízení, které v obecné rovině zakotvuje správní řád v § 66. Protože zákon o veřejných zakázkách jako zvláštní zákon specificky neupravuje bezpředmětnost jako důvod pro zastavení řízení, je nutno v situaci kdy Úřad zjistí, že v konkrétní kauze došlo k navození stavu bezpředmětnosti, aplikovat v rámci správního řízení ustanovení SR.
31. Ve vztahu k situaci, kdy žádost se stala zjevně bezpředmětnou, pak správní řád počítá s aplikací ustanovení § 66 odst. 1 písm. g). V dané kauze vzhledem k závěrům Úřadu o tom, že zadavatel postupoval v souladu s § 84 odst. 2 e) zákona, tedy zrušil zadávací řízení v souladu se zákonem. Přezkumná činnost Úřadu se proto týkala přezkumu tohoto právního úkonu zadavatele, spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení ve vazbě na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Pokud Úřad zjistil, že zadavatel postupoval v souladu se zákonným ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona, pak v rámci správního řízení nemohl postupovat jinak, že dovedl bezpředmětnost řízení a zastavil toto řízení v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Otázku bezpředmětnosti řízení zákon o veřejných zakázkách jako zvláštní zákon

speciálně neupravuje, a proto v tomto směru musí použít Úřad v rámci správního řízení subsidiárně ustanovení správního řádu v souladu s § 1 odst. 2 SR.

K výroku II. rozhodnutí

32. I v této části rozhodnutí jsem se plně ztotožnil se závěry Úřadu obsaženými, jak ve výrokové části, tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad v odůvodnění správně odkázal na ustanovení § 110 odst. 2 a § 114 odst. 2 zákona, podle nichž je doklad o doručení námitek zadavateli jednou z náležitostí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, přičemž nesplnění této zákonné podmínky má za následek zastavení správního řízení ze strany Úřadu. Nesplnění zákonné podmínky pro podání návrhu ve formě uplatnění námitek k zadavateli vyplývá jednak z obsahu námitek navrhovatele ze dne 3. 10. 2007, jednak i z ostatních částí dokumentace (např. vyjádření zadavatele z 1. 11. 2007).
33. Z předložené dokumentace jsem zjistil, že součástí dokumentace nejsou námítky navrhovatele ve věci veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008, SÚJ č. 19103“, na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008, SÚJ č. 14503“, na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008, SÚJ č. 17402, a na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008, SÚJ č. 24601“, které zadavatel uveřejnil v informačním systému o veřejných zakázkách dne 3. 8. 2007 a následně opravil dne 14. 8. 2008 pod ev. č. 60009814, 60009842, 60009844 a 60009968.
34. Na základě shora uvedeného se nemohu ztotožnit s námitkou navrhovatele, že byl oprávněn podat návrh na všech 159 zadávacích řízení, i přesto, že prokazatelně podal svoje námítky pouze na 155 zadávacích řízení, která v námitkách výslovně uvedl. Námítky podané navrhovatelem výslovně obsahují označení příslušných SÚJ, na které navrhovatel podal svůj návrh. Otázka rozdělení veřejné zakázky bude vyřešena v rámci odůvodnění následujících napadených výrokových částí.

K výroku III. rozhodnutí

35. K otázce vyměřené kauce, která musí být posuzována ve spojitosti s otázkou nezákonného rozdělení veřejné zakázky předem uvádím, že jsem se touto problematikou zabýval již v rámci rozhodnutí ze dne 18. 1. 2008, č. j. R204/2007/02-01380/2007/310-KK, které nabylo právní moci dne 22. 1. 2008.
36. Nemohu se ztotožnit s tvrzením navrhovatele, že se zadavatel dopustil v šetřeném případě nezákonného rozdělení jediné veřejné zakázky na 159 samostatných zadávacích řízení. Jak jsem zjistil z předložené dokumentace, zadavatel dne 3. 8. 2007 v informačním systému o veřejných zakázkách oznámil zadání 159 veřejných zakázek na „Provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni od 01. 01. 2008“. Je pravdou, že předmět všech 159 zadávacích řízení je obdobný, stejná je i doba plnění veřejných zakázek, avšak místa plnění jsou ve všech případech navzájem odlišná. Rovněž ani prakticky nelze předpokládat, že by všichni uchazeči o veřejnou zakázku podávali nabídku na všech 159 SÚJ, ale zpravidla jednotliví uchazeči podávají nabídky v určitém regionu (např. dle jejich sídla, popř. toho, kde v minulosti obdobné veřejné zakázky plnili). Pokud by se tedy zadavatel rozhodl předmětné veřejné

zakázky zadat jako jedinou veřejnou zakázku, zřejmě by musel umožnit dílčí plnění této veřejné zakázky, neboť by bylo velmi obtížné pro jediného dodavatele (příp. sdružení dodavatelů) splnit kvalifikaci pro plnění této celé veřejné zakázky, zejména s ohledem na omezené kapacitní možnosti dodavatelů, na rozsah požadovaných prací a dobu plnění.

37. Ustanovení § 13 odst. 3 zákona stanoví, že zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12 zákona. Jinými slovy, rozdělení nadlimitní veřejné zakázky nesmí vést k tomu, že se po rozdělení stanou jednotlivé dílčí veřejné zakázky zakázkami podlimitními, což zadavateli umožní využití zjednodušených postupů při jejich zadání. Je zřejmé, že tato situace v šetřeném případě nenastala, neboť všech 159 veřejných zakázek bylo zadáno v otevřeném řízení postupem pro veřejné zakázky nadlimitní, jak odpovídalo jejich předpokládaným hodnotám. Úřad tedy rozhodl správně, když vyloučil možné porušení § 13 odst. 3 zákona.
38. Zadavatel v šetřeném případě postupoval tím způsobem, že vyhlásil celkem 159 zadávacích řízení podle jednotlivých SÚJ. Zadávání zakázek podle jednotlivých SÚJ je dlouhodobý systém hospodaření v lesích, které obhospodařuje zadavatel, který byl zaveden před účinností zákona (cca v roce 1995). Všechny uvedené veřejné zakázky byly zadávány v otevřeném řízení postupem pro nadlimitní veřejné zakázky (a to i v případě, že některá ze zakázek mohla být podlimitní, resp. malého rozsahu). Uvedeným postupem se tedy zadavatel nedopustil účelového dělení veřejné zakázky, tak aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v § 12 zákona, jak uvádí navrhovatel. V postupu zadavatele jsem neshledal znaky nezákonného dělení veřejné zakázky, když zadavatele na provádění lesnických činností s prodejem dříví při pni vypsali celkem 159 zadávacích řízení podle místa jejich plnění, přičemž všechny tyto veřejné zakázky zadával postupem pro zadávání nadlimitních veřejných zakázek.
39. Namítá-li navrhovatel, že toto rozdělení vedlo k porušení zásad uvedených v § 6 zákona, neboť de facto stanoví výhodnější podmínky pro menší dodavatele, uvádím, že diskriminace či jiná forma nerovného zacházení je podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2006 sp. zn. 31 Ca 118/2005 pojmově vyloučena, jestliže se jedná o podmínku, která byla stejná pro všechny potenciální uchazeče, neboť tímto způsobem nedošlo k uplatňování rozdílných podmínek vůči kterémukoli z nich.
40. Jak jsem vyjádřil již v rozhodnutí č. j. R204/2007/02-01380/2007/310-KK ze dne 18. 1. 2008, plně souhlasím s postupem Úřadu, který vyzval usnesením navrhovatele k doplnění návrhu o doklad o složení kauce ve výši 16 591 652,- Kč. Vzhledem k tomu, že navrhovatel návrh o doklad o složení kauce ve stanovené výši nedoplnil, je zcela v souladu se zákonem, že bylo předmětné správní řízení ve smyslu § 114 odst. 3 zákona zastaveno. Vzhledem k vyřešení otázky zákonnosti rozdělení veřejné zakázky na 159 samostatných zadávacích řízení, nelze než souhlasit s povinností navrhovatele, která vyplývá z ustanovení § 114 odst. 2 a § 115 zákona, tj., že navrhovatel byl povinen zaplatit kauci na všechna předmětná zadávací řízení do nichž jeho návrh směřoval. Úřad velice přehledně zpracoval přehled jednotlivých veřejných zakázek, na které byl navrhovatelem podán návrh, včetně stanovení odpovídajících kaucí (strana 10 až 13 napadeného rozhodnutí). Z tohoto přehledu vyplývá, že celková výše kaucí pro všechna zadávací řízení, na která navrhovatel podal svůj návrh dle § 115 odst. 1

zákona činí 16 591 652,- Kč, přičemž navrhovatel složil na účet Úřadu finanční částku pouze ve výši 991 652,- Kč. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesložil zbývající část kaucí, která činila 15 600 000,-Kč, postupoval Úřad zcela v souladu se zákonem, když předmětné správní řízení zastavil.

41. Pokud navrhovatel namítá, že povinnost složit kauce v nikoli zanedbatelné výši mu znemožňuje bránit se proti nezákonnému jednání zadavatele, připomínám, že základní funkcí kauce a důvodem, pro který byl tento institut do zákona zaveden, je zamezení podávání bezdůvodných návrhů, jejichž hlavním cílem je samoučelně pozdržet či jinak obstruovat zadávací proces. S rostoucím rozsahem zakázek, a tedy i s jejich stoupající cenou, a z toho vyplývající stoupající výší požadované kauce, se pak okruh potenciálních, dostatečně kapacitně zajištěných uchazečů, zužuje, čímž se logicky zužuje i okruh osob, které jsou v případě zakázek většího rozsahu dostatečně kapacitně vybaveny nejen na plnění předmětu veřejné zakázky, ale které jsou sto nést i případné podnikatelské riziko spojené s neúspěšným podáním návrhu k Úřadu a s propadnutím složené kauce. V souvislosti s tím nelze uznat argument, že jen některé, „ekonomicky silnější subjekty“ schopné ucházet se téměř o všech 159 veřejných zakázek jsou diskriminovány oproti menším dodavatelům schopným ucházet se pouze o několik z nich, a to s ohledem na regionální aspekt jejich činnosti.
42. Právě v návaznosti na výše uvedenou argumentaci nelze uznat příměr kauce k soudním poplatkům, které pro srovnání navrhovatel používá (včetně odkazu na judikaturu Ústavního soudu), a to zejména z toho důvodu, že soudní či správní poplatek je částkou, která je vždy příjmem státního rozpočtu, zatímco kauce se v případě důvodného, a tedy úspěšného návrhu navrhovateli vrací. Právě s ohledem na výše uvedenou skutečnost, že kauce má zabránit účelovému podávání návrhů, je zřejmé, že kauce plní zcela odlišnou funkci od soudních či správních poplatků.
43. Zákonné náležitosti pro podání návrhu (zejména složení kauce) mají sloužit především k tomu, aby navrhovatelé nepodávali návrhy pouze účelově s cílem znesnadnit, příp. prodloužit průběh zadávacího řízení, aniž by k tomu měli oprávněný důvod. K náležitosti zaplacení kauce uvádím, že v případě, že Úřad zjistí, že návrh navrhovatele je oprávněný a pochybení v něm uvedená jsou opodstatněná, kauce se podle § 115 odst. 2 zákona po vydání příslušného pravomocného rozhodnutí vrátí i s úroky navrhovateli. Složení kauce v příslušné výši tedy nelze chápat jako důvod pro znesnadnění, či znemožnění podání oprávněných návrhů dodavatelů, neboť její výše vždy odpovídá rozsahu veřejné zakázky, jejichž předmět je dodavatel schopen plnit (na základě jím podané nabídky), resp. který má nebo měl zájem na získání konkrétní veřejné zakázky, a v případě, že podaný návrh je důvodný, kauce se v plném rozsahu, včetně úroků vrací navrhovateli.
44. K otázce vyměřených kaucí dodávám, že nelze souhlasit ani s námitkou, spočívající ve ztížení možnosti navrhovatele či jiných uchazečů uplatňovat svá práva související s přezkumem úkonů zadavatele. K tomu uvádím, že pokud se cítí uchazeč natolik ekonomicky silný, aby se ucházel o větší množství veřejných zakázek, musí tak činit s vědomím toho, že s podáním nabídek je spjato činění různých administrativních úkonů, s nimiž je zase spojena nutnost zajistit dostatečné personální a materiální zázemí. Není-li zadavatel schopen či ochoten nést náklady spojené s podáním nabídek, nezbyvá mu než zvážit svou účast v zadávacích řízeních. Každý uchazeč si současně s podáním nabídky musí být vědom, že může dojít k situaci, kdy bude mít pochybnosti

o správnosti postupu zadavatele, a proto bude nucen se proti takovému postupu bránit. Stejně tak musí uchazeč počítat s tím, že podmínkou pro podání návrhu k Úřadu je složení kauce ve smyslu § 115 zákona. Kapacitní vybavenost a ekonomická síla uchazeče se tak odráží nejen v jeho schopnosti podat nabídku, ale také ve schopnosti složit kauci společně s podáním návrhu na zahájení správního řízení u Úřadu. Tyto skutečnosti však v žádném případě nelze vnímat jako překážky pro uplatnění zákonných práv uchazeče na přezkum úkonů zadavatele.

45. Nemohu se dále ztotožnit s tvrzením, že byla porušována práva uchazečů o veřejnou zakázku při podávání nabídek, při podávání případných námitek u zadavatele a návrhů k Úřadu. K tomu uvádím, že žádný z dodavatelů nebyl krácen na svém právu podat nabídku na jakoukoli veřejnou zakázku, přičemž nebyl žádným způsobem omezen počet veřejných zakázek, kterých se mohl jeden dodavatel účastnit. Zpravidla dodavatelé podávali nabídku na několik veřejných zakázek. Kterýkoli z uchazečů mohl podat proti úkonům a rozhodnutím zadavatele námitky a návrh k Úřadu, o čemž svědčí i to, že navrhovatel podal 155 námitek u zadavatele a následně 155 návrhů k Úřadu, ve kterém napadá 155 zadávacích řízení.

K výroku IV. rozhodnutí

46. I v tomto bodě jsem se ztotožnil se závěry uvedenými v napadeném rozhodnutí, k nimž dodávám následující. Nemohu souhlasit s tvrzením navrhovatele, že Úřad nepostupoval v souladu se zákonem, když stanovení zadávací podmínky, která v případě jejího nesplnění vede k vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, hodnotil podle toho, zda výše jistoty překročila maximální zákonnou výši výrazně či méně výrazně. Názor navrhovatele, že zadávací řízení trpí vadami, nelze považovat za nemožnost dodavatele podat nabídku. Dodavatel, který má zájem účastnit se zadávacího řízení, se může domoci nápravy eventuálního pochybení zadavatele v zadávacím řízení na základě podání námitek, resp. následně návrhu u Úřadu, a nikoliv tím, že se „dobrovolně“ vzdá účasti v takovém zadávacím řízení a bude argumentovat tím, že jej zadavatel svým nesprávným postupem vyloučil z účasti v tomto zadávacím řízení.
47. Úřad zcela správně konstatoval, že navrhovateli ani jinému dodavateli zadavatel nezabránil v účasti na některé z namítaných veřejných zakázek, přičemž nesprávně stanovená výše jistot nemohla mít vliv na to, že by některý z dodavatelů nebyl schopen uhradit rozdíl mezi zákonnou výší jistoty a výší jistoty požadovanou zadavatelem. K tomu pro úplnost dodávám, že kterýkoli z uchazečů (i navrhovatel) mohl v souladu se zákonem uhradit pouze zákonnou výši jistoty, přičemž tato skutečnost by nemohla být důvodem pro vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, resp. v případě vyloučení by byl uchazeči dán oprávněný důvod pro podání námitek. Žádný z uchazečů, ani navrhovatel této možnosti nevyužil.
48. Veškerá tvrzení navrhovatele jsou postavena na pouhých spekulacích a domněnkách, které nemají žádný reálný podklad. Jak již vyslovil Úřad v napadeném rozhodnutí, i kdyby navrhovatel měl povědomí o tom, že se zadavatel dopustil porušení zákona, nemohl předvídat důsledky takového případného porušení zákona zadavatelem, tudíž jakékoli tvrzení, že předmětné vady řízení byly důvodem, pro který se navrhovatel neúčastnil více zadávacích řízení, jsou zcela irelevantní.

49. Úřad při svém rozhodování využívá svého diskrečního oprávnění, v rámci něhož klade důraz na hodnocení důsledků případného porušení zákona zadavatelem. Správní uvážení představuje významný institut správního práva, který v sobě propojuje roviny právní a faktickou, roviny abstraktních úprav a roviny konkrétní rozhodovací činnosti. Podstatu správního uvážení lze spatřovat v tom, že se vznikem nebo existencí určitých podmínek nespojuje příslušné ustanovení právního předpisu nutnost nastoupení jediného možného právního následku, a naopak ponechává subjektu vykonávajícímu veřejnou správu určitý prostor pro formulaci vlastního řešení – rozhodnutí. Veřejná správa, regulující, chránící a sloužící ve velmi rozsáhlém okruhu společenských vztahů, nemůže vystačit pouze s příslušnými právními úpravami, neboť ty nikdy nemohou předvídat, obsáhnout a řešit všechny různorodé situace a problémy, které v okruhu spravovaných záležitostí mohou nastat. V daném případě je otázka, zda porušení ovlivnilo, mohlo ovlivnit či neovlivnilo pouze v rukou rozhodovacího orgánu, který věc posuzuje z hlediska svého vlastního uvážení v kontextu s dalšími okolnostmi daného případu.
50. Z hlediska správního uvážení jsem se zcela ztotožnil se závěry napadeného rozhodnutí, v tom smyslu, že předmětné porušení zákona neovlivnilo výběr nejvhodnější nabídky. V daném případě nelze připustit argumentaci navrhovatele, protože by to ad absurdum mohlo v praxi znamenat, že kdyby se zadavatel v zadávacích podmínkách dopustil sebemenšího porušení zákona, mohli by vždy v takovém případě existovat „poškození“ dodavatelé, kteří se neúčastnili takového zadávacího řízení, a to jen z důvodu, že řízení „trpí podstatnými vadami“, a tudíž by Úřadu nezbylo, než jako nápravu automaticky ukládat zrušení všech takových zadávacích řízení, což jistě není smyslem ani účelem přezkumných řízení.
51. Tato skutečnost vyplývá i z ustanovení § 118 zákona, které jednak upravuje situaci, kdy došlo k porušení, které podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, za něž Úřad uloží nápravné opatření, ale vztahuje se i na případ, kdy Úřad dospěje k závěru, že zadavatel zákon porušil, avšak nikoli do takové míry, že by to podstatně ovlivnilo nebo alespoň mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. V tomto případě pak nejsou podmínky pro uložení nápravného opatření splněny, avšak Úřad ve výrokové části porušení zákona zkonstatuje. Pokud bych přistoupil na argumentaci navrhovatele, nebylo by této možnosti možno nikdy využít, neboť každé porušení by muselo být sankcionováno, což není smyslem zákona.
52. Pokud navrhovatel namítá, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že společnost CE WOOD je jediným akcionářem navrhovatele, přičemž tuto skutečnost spojuje s možností účastnit se vyššího počtu zadávacích řízení, konstatuji, že tato skutečnost byla v napadeném rozhodnutí uvedena pouze pro úplnost, což je zřejmé z úvodní věci druhého odstavce na straně 24 a neměla na posouzení merita problematiky žádný vliv.
53. Závěrem tedy uvádím, že v daném případě Úřad, řízen zásadou správního uvážení rozhodl správně, když konstatoval porušení zákona z hlediska překročení zákonné výše jistoty bez vlivu na výběr nejvhodnější nabídky.

K výroku V. rozhodnutí

54. Jak stanoví § 119 odst. 2 zákona, součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona je též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Podle § 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je povinen zadavatel uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, činí 30 000,- Kč. S uložením náhrady nákladů řízení v případech jiných způsobů rozhodování vyhláška nepočítá, a tudíž zastaví-li Úřad správní řízení proto, že nebylo shledáno porušení zákona na straně zadavatele, povinnost uhradit náklady řízení nevzniká.
55. Pro úplnost uvádím, že uložení náhrady nákladů správního řízení v případech, kdy se zadavatel nedopustil porušení zákona, by zcela popíralo základní účel a smysl, proč byl institut náhrady nákladů řízení do zákona zaveden. Tomuto závěru koresponduje i obdobný institut v § 79 odst. 5 správního řádu. Podle posledně zmíněného ustanovení správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti.
56. S ohledem na výše uvedené jsem dospěl k závěru, že Úřad nepochybil, když zadavateli neuložil uhradit náklady správního řízení podle § 119 zákona.

V. Závěr

57. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
58. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové
2. Mgr. Radek Pokorný, advokát, Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1
3. Krušnohorské lesy, a. s., Červený Hrádek 2, 431 11 Jirkov
4. LST a. s., Trhanou 48, 345 33 Trhanov
5. spis

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce